

UNA MODA QUE CREIX pàg 3
Fumar? Els joves aposten pels 'vapejadors' o les cigarretes electròniques

ARTISTA REFERENT pàg 11
Joan Manuel Serrat rebrà el Premi Alicia de l'Acadèmia de la Música a l'Auditori

líniaeixample

Setmanari • 14/6/2023 • Núm. 250 • liniaeixample.cat

cada dimecres

Nova protesta per demanar la reforma del carrer Aragó

Eixample Respira exigeix acabar amb aquesta "autopista urbana" i vol la seva transformació el mandat que ve pàg 10

Foto: Anna Mas

Presumint d'un tresor

Un jornada reivindica l'Escola Industrial pàg 6

FINS A FINALS DELS 80
Quan la Sagrada Família era un temple del bàsquet popular pàg 11

A FONTS pàgs 8 i 9
Els altres estrangers: rics, nòmades digitals i expats

BÀSQUET pàg 12
El sènior B del CB Roser segella la permanència

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [SALA FITNESS INCLUIDA 1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
Innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els recoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

Els joves prefereixen 'vapejar'

» El fenomen de les cigarretes electròniques va a l'alça entre els joves i fa de porta d'entrada al tabac
 » Experts i entitats demanen més esforços per alertar del perill que comporta aquesta nova moda

Guillem Francàs
BARCELONA

Intentar deixar de fumar, una nova moda o la falsa creença que el perjudici per a la salut no és greu són alguns dels motius que han situat els *vapes* i les cigarretes electròniques com un element capaç de substituir el tabac tradicional entre els joves. O això sembla. En la setmana sense fum, coincidint, com és lògic, amb el Dia mundial sense tabac (31 de maig), el Departament de Salut va publicar les dades del consum de tabac durant el 2022. Mostren que el 19% dels joves de 15 a 24 anys consumeixen tabac.

Però el que fa interessants aquestes dades és la que té a veure amb el consum de *vapes* o cigarretes electròniques. I és que els adolescents comencen a adoptar aquesta tendència com la nova forma de fumar, sigui amb nicotina o sense. La *Sociedad Española de Medicina de Familia y Comunitaria* (SEMFYC), també en el marc de la setmana sense fum, ha publicat els resultats de l'enquesta sobre el consum de tabac entre la població espanyola. De les xifres, crida l'atenció que en la franja d'edat entre els 14 i els 18 anys el consum de *vapejadors* és del 21%, mentre que el consum de cigarretes tradicionals és del 13%.

TIPUS DE CONSUMIDOR

Tot i que la xifra més elevada és en aquesta franja d'edat, el consum de cigarretes electròniques cada cop és més comú també en edats més avançades. És el cas d'en Joel i la Sara, dos joves de 25 i 23 anys que, a més, són dos perfils diferents que han caigut en aquesta nova tendència dels *vapes*.

En Joel no ha estat mai fu-

El consum de cigarretes electròniques ha augmentat entre els joves fins al punt de ser la porta d'entrada al tabac tradicional. Foto: Departament de Salut

mador de tabac convencional, però fa uns mesos va començar a fumar *vapes*. "Una amiga en fuma i veus que fa bona olor, i em va venir de gust provar-ho", explica. Aquest jove relata que al principi consumia els que no tenen nicotina i sempre amb un ús recreatiu. "Ara no en faig un ús diari, però sí que en consumeixo unes tres nits a la setmana i intento no fer-ho mai de dia". Però finalment n'ha acabat comprant amb un 2% de nicotina. Tot i ser conscient dels components addictius, insisteix a definir el seu consum com el d'una *catximba* o pipes d'aigua.

Per la seva banda, la Sara sí que era fumadora de tabac tradicional i el motiu que la va portar a provar l'electrònic va ser diferent del d'en Joel. Aquesta jove explica que no li agradava l'olor que els cigarrets convencionals li deixaven

al cos, a banda que volia reduir el consum de tabac. A través d'unes amigues va conèixer una marca que "en comptes de cremar el tabac i fumar-lo, el que fa és escalfar-lo sense que arribi a la combustió", explica. Tot i això, afirma ser conscient que no deixa de ser dolent per a la salut, però sí que considera que és menys perillós que el tabac convencional. Tot i el canvi, la Sara admet que no n'ha acabat "convençuda" i que ha tornat a fumar cigarretes, sense deixar de banda les electròniques.

El testimoni de tots dos mostra les diverses motivacions que porten els joves a fumar cigarretes electròniques, sigui per moda, pel gust que tenen o per intentar reduir el consum de tabac.

QUÈ HI DIUEN ELS EXPERTS?

Fa temps que les administracions imposen mesures més restrictives

contra el tabac per intentar reduir-ne cada cop més el consum. Però l'aparició dels *vapes* pot suposar un canvi d'estratègia de la indústria tabaquera que expliqui el seu augment. Així ho pensa Jacobo Sellarés, pneumòleg de l'Hospital Clínic, que considera que "l'electrònic és el nou negoci". Sellarés continua dient que "el cigarret tradicional s'acabarà perquè la gent jove el substituirà".

En aquest sentit, el pneumòleg explica que la publicitat d'aquests productes, que va creixent, ja està enfocada al seu consum i no pas al fet que la persona deixi de fumar. Un exemple és el festival Primavera Sound, on a l'edició d'enguany es podia veure com una marca d'aquest sector tenia un estand a l'entrada del recinte per donar-se a conèixer.

D'altra banda, hi ha la concepció de perillositat del consum

de les cigarretes electròniques, siguin les que tenen nicotina o les que no. El pneumòleg del Clínic explica que saben que és perjudicial, però pel fet que és un producte molt recent "encara no es pot quantificar el dany exacte". "Sospitem que les conseqüències negatives són menors, però sí que sabem que hi ha derivats cancerígens i que també poden provocar problemes cardiovasculars", afegeix Sellarés.

Per últim, el pneumòleg també alerta del consum en augment en adolescents. Tot i que afirma que acabarà substituint el tabac convencional, creu que "ara mateix el cigarret electrònic és la porta d'entrada al cigarret de tota la vida". Amb tot, l'expert acaba dient que "la gent que fuma electrònic ho farà cada cop més, i la que se'n cansi continuarà amb el tabac tradicional".

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaeixample** a Telegram

La lupa

No sé quina autocrítica han de fer les esquerres

per Gala Pin

He estat a Madrid recentment per temes de feina, però ho he aprofitat per trobar-me amb amics. Amics que no estaven sorpresos pels resultats del 28M. Ells no. No estaven espantats de no haver vist com estava d'assentada la tendència de reacció. Diuen que ells ja fa temps que la veuen venir. Jo no. Crec que les esquerres, aquí, no. L'extrema dreta al plenari de l'Ajuntament de Barcelona. València en mans del PP –de nou–, la Generalitat Valenciana en mans del PP i Vox, les Balears...

Quina autocrítica fem? –em preguntaven. No ho sé. Jo he estat desconnectada, entre la maternitat i la feina, i després de les eleccions vaig tornar a desconnectar de l'actualitat... No hem sabut veure com el malestar el capitalitzava la dreta. La constatació que aquí (en un aquí que va des del Raval fins al Besòs, passant per Cartagena i travessant per Castella) l'antiestablishment ara també l'encarna l'extrema dreta. Fa uns mesos, per feina, vaig haver d'empassar-me vídeos i vídeos d'*Un hombre blanco hetero* i d'altres com ell. Construcció d'imaginari. La tendència reaccionària també com una reacció als feminismes.

Quina autocrítica fem? Pel que fa a la col·lectiva, no ho sé. Jo sé que estava molt còmoda amb una campanya en què es va parlar molt de ciutat i que, en realitat, en el fet local era un plebiscit sobre l'alcaldeessa Colau; en l'àmbit estatal, en altres territoris, un plebiscit sobre Sánchez; i més enllà de noms concrets, una tendència. I mira que jo no crec que el govern de coalició ho hagi fet tan malament. El que s'ha aconseguit al Ministeri de Treball (pujada del Salari Mínim Interprofessional, baixada de l'atur, estatut de l'artista, llei *riders*... Tot millorable, però déu-n'hi-do) encara em deixa perplexa que no obri cada telenotícies... No ho ha fet malament si no pensem en termes d'estrangeria i de combatre el racisme institucional, és clar. No sé si això ho invalida tot. Ceuta. Malauradament, no crec que la impugnació al govern de coalició es basi en la seva manca d'antiracisme.

Aquests dies, també, moltes converses sobre cap a on s'ha d'anar, com s'ha de fer... I jo encara assimilant les municipals quan Sánchez convoca generals anticipades (deixeu-nos temps per pensar, carai!). Que si l'independentisme s'ha de reagrupar... Es reagrupa tant que surt algú com Juana Dolores criticant la deriva processista-convergent de TV3 i fins i tot els processistes progressistes se li llencen al coll. Reagrupament.

Convocatòria de generals anticipades i als meus grups de Whatsapp de *monomànis* preocupacions perquè no es tramitarà la llei de famílies (i mira que no ens reconeixia els permisos de maternitat de dos progenitors). I jo penso en la gent de *Regularización Ya!*. Tots els col·lectius, associacions i persones que han recollit més de 500.000 signatures per demanar que es regularitzin les 500.000 persones que estan en situació administrativa irregular, a les quals la "situació administrativa" (en altres paraules, racisme institucional) els travessa la vida. L'existència. Moltes d'elles essencials durant la pandèmia, però els subjectes legítims, els que tenim el privilegi que se'ns reconeixin els drets, hem volgut tancar col·lectivament aquell episodi amb una amnèsia que recobreix el maltractament a la sanitat pública d'Ayuso amb escuma de cervesa en una terrassa que fa olor de llibertat. Si heu passat per Portal de l'Àngel en l'últim any, heu hagut de veure la gent de *Regularización Ya!*. Incansables, recollint signatures, presents a cada acte de l'esquerra alternativa i quasi cada dia al carrer comercial per excel·lència de Barcelona.

Converses sobre cap a on s'ha d'anar; més de 500.000 signatures recollides per regularitzar 500.000 persones que han fet feines invisibles, imprescindibles, persones a les quals les fronteres els travessen els cosos quan caminen per la ciutat; que què s'ha de fer de cara a les generals en aquest moment de tendència reaccionària... I jo de campanyes electorals no en sé res. Mai les he entès. No les sé pensar. Però l'extrema dre-

ta es combat amb drets. Què millor que considerar 500.000 persones subjectes de drets? Què millor... I la democràcia, esmicolada, apimada, s'eixampla amb els subjectes que el seu centre privilegiat ha volgut atansar als marges. No sé si la cosa va de propostes més d'esquerres, de veure qui té la millor esquerra, sinó d'apartarse (segur que no trobo el verb que sigui adequat) i deixar que la democràcia s'eixampli perquè hi ha altres subjectes que la componen, que tenen agència política i que es reclamen com el que són: subjectes de drets.

Cada cop que hi ha eleccions hem de recordar quanta gent no cap a les nostres "democràcies". Quanta gent no és *demos* en la *demo-cràcia*. És possible que si tot el *demos* (tota la població resident) pogués votar, la tendència fos una altra. És possible que si tothom fos subjecte de drets, aleshores poguéssim parlar de democràcia, sense cometes.

Jo no tinc clar quina autocrítica han de fer Podemos, Esquerra, Compromís o hem de fer els comuns. Sí que intueixo que la tendència no es canvia si no canvien els subjectes que són agents de drets i de canvi. També intueixo que en el present amb menys futur de les últimes dècades, el malestar necessita futurs desitjables per passar de la ràbia a l'esperança. Que s'ha de fer valdre el que s'ha fet i el que es proposa fer. Però també s'ha de saber "pensar fora de la caixa", que diuen els anglesos. Moure's del *corset* de les velles receptes de la socialdemocràcia (cada cop que lleixo aquesta paraula penso en Helmut Kohl, coses de l'edat) i atrevir-se a activar la imaginació política per proposar coses concretes i horitzons més enllà d'un capitalisme depredador que ens està deixant sense planeta. No tinc clara l'autocrítica, però sí la necessitat de saber que oferim i construïm alternatives desitjables. Per a tothom. De reparació amb el medi ambient. Segurament no eurocèntriques. Justes. Que no oblidin el passat. Que assumeixin pèrdua de privilegis d'uns quants perquè moltes puguin guanyar drets.

Les millors perles

Toni Comín publica una *selfie* amb Jordi Turull, Anna Erra i Laura Borràs feta per la seva filla, a qui es refereix com a "princesa (de xocolata)". Ho heu endevinat: la nena no és blanca. Centenars d'usuaris han trobat el comentari desafortunat.

Juntas sí se puede. Així es deia el partit que Podem va registrar "per error" fa uns dies. La situació s'assembla massa a un article d'*El Mundo Today* que deia: "Un polític es fa un embolic amb el mòbil i crea un nou partit d'esquerres".

Julia Roberts ha felicitat Pep Guardiola per la seva tercera Champions després que el tècnic expliqués públicament que l'actriu, una de les persones a qui més admira, li havia "trecat el cor" en visitar el Manchester United en comptes del City.

"La Patum no s'atura el dia de Corpus", deia una *piulada de Nació* publicada fa uns dies. Usuaris com Montserrat Dameson els van alertar que "potser és perquè la Patum **ÉS** el dia de Corpus".

Twitter (@ManCity)

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43221-2010

www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

COAC

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) ha organitzat un cicle de festes de l'arquitectura als districtes de la ciutat. L'última ha estat la de l'Eixample, amb l'Escola Industrial com a escenari d'una jornada rodona.

pàgina 6

Eixample Respira

La plataforma Eixample Respira va tallar dilluns a la tarda el carrer Aragó per exigir que deixi de ser una "autopista urbana". L'entitat va recordar que hi passen més de 60.000 vehicles al dia i que això té un greu impacte en la salut.

pàgina 10

Casal de Joves Xiroc

El Casal de Joves Xiroc va tenir l'honor de fer el pregó de la Festa Major del Fort Pienc coincidint amb el trentè aniversari de l'entitat. Des del casal celebren l'altaveu que va suposar el pregó per explicar al veïnat la tasca que fan.

pàgina 11

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 **La Esperanza que el barri de Sant Antoni va perdre**
- 2 **Gran Festa de l'Arquitectura al recinte de l'Escola Industrial**
- 3 **Eixample Respira talla el carrer Aragó per exigir que deixi de ser una "autopista urbana"**
- 4 **Els Jesuïtes demanen perdó i comencen a investigar els abusos de Casp**
- 5 **Mor una dona en l'incendi d'un pis al carrer Muntaner**

L'abús i el maltractament

per Pedro Jesús Fernández

El dia 15 de juny se celebra el Dia Mundial de la Presa de Consciència de l'Abús i el Maltractament de la Velleja, una jornada que té com a objectiu sensibilitzar sobre aquest greu problema social que afecta la dignitat, els drets i el benestar de moltes persones grans.

Segons les Nacions Unides, entre el 4% i el 6% de les persones grans han patit alguna forma d'abús o maltractament, tant físic com psicològic, econòmic o sexual, i sovint aquest abús es produeix en l'àmbit familiar o institucional.

També l'Organització Mundial de la Salut (OMS) assenyalava el maltractament a les persones grans com una de les formes de violència més oculta i més desconeguda.

Aquesta situació es va agreujar amb la pandèmia de la covid-19, que va fer augmentar la vulnerabilitat i l'aïllament de les persones grans. La denegació d'assistència sanitària en algunes comunitats autònomes va ser una de les proves més evidents d'aquest maltractament a les persones grans per part de les administracions.

Les xifres de més de 35.000 persones mortes per covid, o símptomes compatibles, ens demostren la deixadesa i la manca de responsabilitat d'aquells que tenien el deure de vetllar per la salut de totes les persones malaltes.

Som molts els que considerem que cal una investigació a fons per clarificar el que realment va passar durant la pandèmia, ja que no s'entén com, entre les deu regions europees amb major excés de mortalitat durant l'any 2020, hi figuren quatre espa-

nyoles, ocupant el primer lloc la Comunitat de Madrid.

Ara que s'acaben de celebrar unes noves eleccions, resulta incomprensible que els madrilenys hagin tornat a confiar, una altra vegada, en la mateixa persona que va abandonar les persones malaltes i els va negar l'atenció sanitària necessària, ja que no va permetre traslladar els malalts als hospitals, condemnant-los a mort.

Ara bé, més enllà de la pandèmia i dels resultats electorals, les taxes de maltractament a les persones grans continuen sent elevades a les residències i altres institucions tant públiques com a privades, i l'atenció sanitària, els serveis socials i els centre assistencials per a persones grans continuen sent insuficients i inadequats.

Necessitem més centres públics d'atenció a les persones grans, com també un increment de les plantilles de serveis socials per poder atendre les necessitats i les demandes actuals.

Un altre problema que s'ha de resoldre és la manca de formació i els baixos salaris del personal que s'ocupa de l'atenció a les persones residents, així com la insuficiència de personal de la majoria dels centres. Aquests són només dos exemples dels múltiples problemes que existeixen als centres que atenen les

persones grans per tal d'oferir un tracte digne i adequat.

Si a això, hi afegim la descoordinació entre els serveis de salut públics i les residències, substituint l'assistència sanitària pública –a la qual tenen dret com qualsevol altre ciutadà– per l'assistència sanitària privada, és evident que l'empitjorament de l'atenció és irremediable.

Per això, els companys i companyes de la Marea Pensionista, a més de lluitar per unes pensions i uns salaris dignes per a tothom, volem contribuir a difondre aquest missatge de respecte, solidaritat i protecció cap a les persones grans, que són un tresor de saviesa i experiència per a les generacions futures.

Segons les estimacions dels experts, en el conjunt de l'Estat, el 2050 la població major de 65 anys serà del 33,2%, dels quals el 44% tindrà més de 80 anys. Actualment, la població major de 65 anys a l'Estat supera la xifra de nou milions de persones.

Això significa que seran moltes les persones que necessitaran atenció, no només a casa, sinó també en residències. Per això, des de la Marea Pensionista, fem una crida a tota la societat per revertir aquesta situació i garantir el benestar de la gent gran, ja que tot ésser humà té dret a viure amb dignitat, lliure d'explotació i maltractament.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CanvisAlGovern

#AlcaldiaCompartida?

#CitesOCitas?

@elsmatins: Pere Aragonès canvia tres conselleries: Anna Simó substitueix González-Cambray, Ester Capella a Juli Fernández i David Mascort a Teresa Jordà.

@GPursals: ERC va oferir a Colau una batalla compartida el 2019, i la resposta de Sanz va ser que això era "mostra de nerviosisme, gesticulació i quelcom no seriós".

@marsigol: Me'n vaig a dormir trista perquè voldria poder viure en català a Catalunya, coi. Encara més quan es tracta d'un producte de TV3. #CitesBarcelonaTV3

Una dona de 87 anys va morir ahir al migdia en l'incendi d'un pis al carrer Muntaner, al número 30. Tot i que va poder ser rescatada amb vida, finalment va acabar morint per la gravetat de les ferides que va patir.

Gran Festa de l'Arquitectura al recinte de l'Escola Industrial

INICIATIVA ▶ L'Escola Industrial i el seu paranimf van obrir les portes dissabte passat de manera excepcional per acollir la Festa de l'Arquitectura de l'Eixample, l'última del cicle que ha organitzat el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) arreu dels districtes de la ciutat. Així, els visitants van poder veure el recinte i el paranimf restaurat, amb la recuperació dels elements originals, com ara la fusta del sostre o els vitralls i la gran cúpula. L'obertura excepcional d'aquests espais va fer que hi hagués una gran afluència de persones.

La festa va començar a les 11 del matí amb la benvinguda de Juan Echániz, coordinador general de la Diputació de Barcelona, i Sandra Bestraten, presidenta del COAC Barcelona. A les 11:15 h, Mar Loren-Méndez, Doctora, Arquitecta, Catedràtica i directora de la Càtedra UNESCO CREHAR, va fer la xerrada *New York city: Guastavino* sobre l'obra d'aquest arquitecte emblemàtic. Una es-

Un moment de la jornada de dissabte. Foto: Anna Mas

tona més tard es va mostrar l'exposició del projecte del Centre de Reunions de la Industrial+ amb Eloi Juvillà, arquitecte de la Diputació.

En paral·lel, la placeta de les Filadores va acollir diversos tallers i activitats. Es va exposar el projecte de pacificació de la mateixa plaça per part de Voltes Co-

operativa d'Arquitectura. Des de les 11 a les 14 h també es va poder veure l'exposició *Guastavino, Rubió i Baldrich, arquitectes de l'Escola Industrial* a l'edifici del Rellotge. Amb tot, l'objectiu de la festa va ser contribuir a teixir complicitats entre diverses entitats i institucions per preservar i millorar els usos del recinte.

Celebren una de les festes majors més petites de la ciutat

TRADICIÓ ▶ L'Esquerra de l'Eixample va viure el passat cap de setmana la celebració d'un dels espais de la ciutat més petits que té una Festa Major.

Parlem de la Festa Major del passatge Lluís Pellicer, que entre divendres i diumenge es va omplir d'activitats organitzades per la seva petita comunitat veïnal, que s'organitza a través de l'Associació Amics del Passatge Lluís Pellicer.

Així doncs, el programa va començar el divendres 9 a les 19:30 h de la tarda amb el pre-

gò que va fer Elisenda Tarragó. Després, el dia va anar de música amb la presentació de l'últim disc d'en LLUC, la nit de soul amb Angry Reds i el DJ set de Berta i Gemma com a tancament. A més, de 20:30 a 22:30 hi va haver el tast gastronòmic, que també es va fer l'endemà.

Amb tot, dissabte també hi va haver música en directe, però també activitats per als més petits. I finalment, per tancar la festa, el diumenge 11 l'associació va organitzar una paella i un bingo popular.

La festa és un clàssic de l'Esquerra de l'Eixample. Foto: Passatge Pellicer

525 mitjans associats

amic

associació de mitjans i comunicació

“Mitjans de proximitat, periodisme de confiança”

www.amic.media

La Esperanza que el barri va perdre

» Els magatzems La Esperanza van funcionar durant setanta anys a Tamarit amb Comte Borrell
 » El negoci va obrir el 1907 i va ser un punt de referència a Sant Antoni fins al seu tancament, el 1977

Anna Utiel
SANT ANTONI

L'Esperança Buñuel deu el seu nom al negoci que va regentar la seva família a Sant Antoni durant bona part del segle passat. I, de la mateixa manera, els magatzems La Esperanza devien el seu nom a un sentiment tan humil i honest com "l'esperança de tenir un client". Amb 76 anys, Buñuel relata de memòria l'origen d'aquell establiment que la va veure néixer i créixer i que va tancar ja fa gairebé cinc dècades.

A principis del segle XX, els besavis de Buñuel, que tenien parades comercials al carrer del Comte d'Urgell, van comprar uns terrenys a Tamarit amb Comte Borrell. El següent pas va ser trobar una companya de vida per al seu fill. "Van anar al poble a buscar una neboda", detalla Buñuel, evidenciant que eren al-

tres temps. El 1907, finalment, es van inaugurar els magatzems La Esperanza, dels quals es van fer càrrec el fill dels propietaris i la seva jove esposa.

"La meua àvia era una dona molt treballadora", destaca Buñuel de qui va ser l'ànima d'aquell negoci especialitzat en el sector tèxtil. "S'hi venia de tot menys sabates. Eren uns grans magatzems, amb trenta empleats que van acabar sent com de la família", afegeix.

La popularitat de l'establiment al barri era innegable. Gràcies a la seva proximitat al Mercat de Sant Antoni, els veïns sovint el feien servir com a punt de referència per situar-se. "Entrem al mercat pel costat de La Esperanza", es podia sentir habitualment en aquella època.

Buñuel, que es va criar jugant a pilota i patinant per l'interior dels magatzems amb el seu germà, recorda amb orgull un moment crucial de la història del negoci familiar i del país sencer. "A

Dues imatges històriques dels magatzems La Esperanza capturades per un dels treballadors. Fotos: Manel Montoliu

La Esperanza es va vendre la primera senyera després de la mort de Franco", assegura.

LA FI DE LA ESPERANZA

"La meua àvia va despatxar fins als 88 anys: va estar al peu del canó fins al final", afirma Esperança Buñuel. També la seva mare s'hi va deixar la pell fins que va morir, provocant un buit que aviat es faria més gran. "Els dos germans de ma mare van morir poc després

que ella", lamenta. En aquest context, havent perdut la mare i els tiets, l'Esperança i el seu germà, de 27 i 28 anys, no es van veure amb cor de mantenir viu el negoci. Les obligacions de tots dos i les seves respectives parelles, així com el mal tràngol emocional que vivien, van derivar en la pèrdua de La Esperanza l'any 1977.

L'espai que ocupaven els magatzems el van vendre, però es van quedar amb la finca del costat, a

Borrell, que era propietat de la família des del segle XIX i que encara ara és dels germans Buñuel. Des de fa un parell d'anys, als baixos hi ha el local de l'ONG De Veí a Veí, presidida pel fill de l'Esperança, Rafa Martínez. Aquesta nova vida, però, no ha fet oblidar els magatzems. "La gent de la meua edat encara se'n recorda i em saluda. Semblo la Monyos del barri", fa broma Buñuel. El sentit de l'humor, com l'esperança, no s'ha de perdre mai.

Economia de Proximitat
 l'economia dels barris

Resolubim el potencial econòmic del teu districte

Districte	Indicador
Sarrià-Sant Gervasi	4,95%
Gràcia	8,32%
Les Corts	10,87%
Santa-Margarida	11,02%
Ciutat Vella	11,02%
Eixample	27,3%
Sant Martí	14,2%
Sant Andreu	10,87%
Nou Barris	10,87%
Horta-Guinardó	8,32%

Sabies que l'Eixample concentra el percentatge més alt d'activitat econòmica?

Descobreix el potencial econòmic del teu districte

La Casa dels Barris

espai línia

Exposició
Economia de Proximitat, l'economia dels barris

Girona, 52
 Barcelona

Entrada lliure
 9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
 9:00h a 14:00h els divendres

En Kevin no és un estranger com els que normalment apareixen a les notícies. Ell no ha creuat l'estret, no fugia de cap guerra, fam o crisi econòmica i no esquiva la policia per evitar ser deportat. En Kevin és originari del Canadà i és feliç a Barcelona. Fa pocs mesos que va arribar a la capital catalana perquè es va enamorar d'una noia holandesa que hi viu. "M'encanta la manera de ser a Barcelona: la conciliació entre feina i família és molt millor que al meu país, on la gent se centra massa en els diners", explica. "Viure aquí amb un sou canadenc és avantatjós, perquè el cost de la vida és molt més baix que al meu país", afegix. En Kevin treballa en el sector de la comptabilitat. Té la seva pròpia empresa, que està registrada al Canadà. És el que s'anomena expat, però en el seu cas també podem dir que és un nòmada digital.

En els darrers temps, aquests dos conceptes s'han colat en el debat públic a Catalunya. De fet, han aparegut en la campanya de les eleccions municipals, sobretot a Barcelona, per a uns com la solució final per projectar la capital al món i per a altres com una de les set plagues bíbliques. En el seu programa, el PSC demanava a la Generalitat "facilitar una integració més ràpida de la comunitat expat", però formacions com la CUP denunciaven que "els expats no contribueixen a enfortir els barris" i fan augmentar els preus dels lloguers. Sigui com sigui, el cert és que hi ha molt desconeixement al voltant d'aquesta població. Comencem, doncs, trencant mites.

EXPAT O NÒMADA?

Encara que a ulls dels autòctons pot semblar que tots són estrangers del nord d'Europa o dels Estats Units que viuen i treballen a Barcelona, uns i altres són coses ben diferents. Així ho considera l'antropòleg José Mansilla, que defineix els expats com "les persones que fan feina per a una multinacional durant més d'un any en un territori que no és casa seva o que troben feina en un altre lloc amb el seu idioma". Per a l'investigador i geògraf Agustín Cocola-Gant, però, en els darrers temps la figura de l'expat ha anat evolucionant. "Ara molts són autònoms i n'hi ha de diferents nivells", considera. "Els portuguesos, italians o grecs són l'esglaió més baix d'aquesta classe", afegix.

El nòmada digital respon a una lògica diferent. Fabiola Mancinelli és investigadora i professora lectora del departament d'Antropologia de la Universitat de Barcelona i ha estudiat en profunditat aquest fenomen que va explotar amb la pandèmia, però que ja té quasi dues dècades de vigència. "Es tracta d'un treballador de les professions digitals que aprofita la possibilitat de treballar lluny d'unes oficines per veure món", assenyala. "Els

A Barcelona es calcula que hi ha uns 100.000 estrangers del nord global. Foto: Vicente Zambrano González/Ajuntament de Barcelona

Els altres estrangers: rics, nòmades i expats

Quan parlem d'estrangers, sovint tendim a pensar en la població vinguda de països pobres. Malgrat això, a l'àrea metropolitana de Barcelona hi ha milers de persones que venen del nord global. Qui són els expats? Qui són els nòmades digitals? Quina és la seva ideologia? En aquest reportatge ho expliquem.

estudis diuen que és una persona que ve de països amb passaports forts del nord global: molts estatunidencs, britànics i nord-europeus", detalla. En la mateixa línia, Mansilla afirma que aquests treballadors viuen "un temps inferior a un any en un indret i busquen la temporada de sol per perllongar l'estiu en llocs com Bali o Llatinoamèrica".

Tot i que no hi ha gaire dades sobre quants són els uns i els altres, segons xifres de l'Ajunta-

ment, l'any 2021 hi havia a Barcelona una mica més de 101.000 persones provinents de països del nord global. En la seva investigació sobre el fenomen al llibre *Barcelona no té solució*, el periodista i expolític Antonio Baños els xifra, sense distingir-los, en una mica més de 100.000.

Des de fa poc més de dos anys, l'Ajuntament de la capital catalana compta amb un servei per atendre aquesta població batejat com a Barcelona International

Welcome Desk. L'organisme, que té com a objectiu "facilitar l'acollida de persones d'altres països que decideixen establir-se, treballar, invertir, estudiar i viure a la ciutat", va atendre, en el seu primer any de vida, 768 persones de 93 nacionalitats. Les dades de la iniciativa, a les quals ha tingut accés *línia*, determinen que un 74% són homes i més del 80% tenen menys de 40 anys. El 56% són de fora de la Unió Europea. Els seus principals països d'origen són Itàlia, els

Estats Units, el Regne Unit, Colòmbia, França, Alemanya i l'Índia, i resideixen, sobretot, a Barcelona i a l'àrea metropolitana.

CLASSE I IDEOLOGIA

Més enllà dels números, podem definir aquesta població estrangera segons altres conceptes. A quina classe social pertanyen? Quina ideologia tenen? Una altra vegada cal distingir entre els dos tipus d'estrangers. "L'expat acostuma a ser progressista i defen-

Visa per a rics

● Ho diu l'article 63 de la Llei 14/2013: els estrangers més rics poden obtenir un visat a cop de telonari. Bé, no ho diu d'aquesta manera, sinó que assenyalava que "els estrangers no residents que es proposin entrar al territori espanyol per tal de fer una inversió significativa de capital poden sol·licitar el visat d'estada o, si escau, de residència per a inversors, que tindrà una durada d'un any". Mentre els migrants que arriben per mar jugant-se la vida han de viure una odissea per regularitzar la seva situació administrativa, el go-

ol quasi 1.000 milions d'euros de ciutadans majoritàriament xinesos, rusos i estatunidencs que s'han acollit a aquesta llei.

No és l'única derivada d'aquesta anomalia administrativa. En el terreny local, la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) va demanar al ple de l'Ajuntament barceloní, abans de la celebració de les eleccions municipals, que s'exclouï la capital catalana i la seva àrea metropolitana del marc on té efecte la llei. Per a l'organisme, aquesta regulació està aconseguint tensar, enca-

Gràcies a les lleis estatals, els estrangers que gasten almenys 500.000 euros en un immoble poden regularitzar la seva situació administrativa

vern espanyol, a través de l'anomenada *Golden Visa*, permet aconseguir els papers a la persona sense permís de residència que gasta dos milions d'euros en deute públic espanyol, un milió d'euros en accions en una empresa o entitat financera espanyola o que compra una casa per valor de més de 500.000 euros.

En aquest sentit, i segons lamenta l'organització Transparència Internacional, "igual que un bé de luxe, es poden comprar la ciutadania i els drets de residència de la Unió Europea, i això genera riscos de corrupció". Tal com va publicar la *Directa* en un reportatge d'investigació, la *Golden Visa* ha reportat a l'estat espany-

ra més, un mercat immobiliari ja de per si tensat, perquè està fent que augmentin els preus. La FAVB assegura que la *Golden Visa* accelera "l'expulsió de la població del centre de Barcelona" i augmenta la "gentrificació a través de promocions d'habitatges de luxe". La federació apunta que, des que la llei va entrar en vigor amb els vots del PP i de CiU, el govern espanyol ha concedit 14.801 visats d'aquesta mena "sense que cap organisme de l'estat fiscalitzi l'origen i el final d'aquests capitals". "Catalunya, amb un 40% del total dels visats, ostenta el primer lloc del rànquing", denuncia l'organisme veïnal de la capital catalana.

sa les causes socials i el medi ambient", explica Mansilla. "Si són alemanys, sovint voten partits verds, mentre que els anglesos són de centreesquerra i liberals", afegix. A més, tenen una posició social i un poder adquisitiu elevat.

En canvi, segons Mancinelli, i encara que els nòmades digitals es defineixen com a classe mitjana, per a ells la política no és un tema que tingui importància. "La seva ideologia és individualista neoliberal i es defineix pel culte i celebració de la llibertat". Així, aquesta població busca vides amb el màxim confort, però "no es preocupa de projectes col·lectius i, per exemple, en lloc de treballar per l'estat del benestar pensa en com comprar-se una assegurança privada per tenir cobertura sanitària a l'estranger", assenyalava la investigadora. Alhora, s'autoperceben "com a pioners d'una revolució dels costums del món laboral, però en realitat acaben treballant moltes hores", remarca. "S'autoexploren", assevera Mansilla.

El cas dels expats és una mica diferent. "Sobretot quan porten els fills a l'escola, comencen a fer xarxes i fins i tot aprenen català", afirma l'antropòleg. "L'escola pública serveix per arrelar-los, però

quan tenen capacitat adquisitiva porten els seus fills en centres privats internacionals", lamenta.

IMPACTES

La Maria porta el seu fill en una escola del Poblenou. És integrant de l'AFA i sovint rep queixes d'altres mares i pares expats perquè a les reunions es parla en català. Durant la campanya de les eleccions municipals, algunes formacions com ERC o la CUP van denunciar que aquestes poblacions estrangeres suposen una amenaça molt gran per a la supervivència del català a la ciutat. Certament, per als nòmades digitals i els expats, el català no és una prioritat. "La gent se m'ha enfadat algun cop perquè no estic aprenent el català i, en canvi, estic aprenent el castellà", afirma en Kevin. El mateix Mansilla confirma la idea i assenyalava que "són gent que no té interès a aprendre l'idioma". "L'expat segurament té més interès a aprendre el castellà, però el nòmada digital cap de les dues llengües", diu. De fet, segons Cocola-Gant, els nòmades digitals són difícils de distingir dels turistes.

Aquest no és l'únic impacte negatiu que generen els altres estrangers. S'ha assenyalat que aquesta població és la responsa-

"En lloc de treballar per l'estat del benestar, els nòmades digitals pensen en com comprar-se una assegurança privada per tenir cobertura sanitària a l'estranger"

"Per als polítics té més rendiment electoral sortir en una foto amb emprenedors d'un 'coworking' que amb un botiguer pakistanès que és tan emprenedor com els expats"

ble de fer augmentar el preu dels lloguers i de gentrificar barris com el Poblenou o el centre de Barcelona. Com que tenen un alt poder adquisitiu, poden pagar més per llogar un pis, i això dispara el valor del mercat immobiliari. Malgrat això, per a Mansilla, si parlem de nòmades, es tracta d'un problema "sobredimensionat". Segons Mancinelli, "tot i que no en són la causa principal, els nòmades digitals pateixen els efectes del fenomen que causen", ja que tendeixen a llogar pisos per una duració inferior als 11 mesos.

Finalment, aquesta població també produeix canvis en el teixit comercial. "Els residents de les ciutats perden espai en detriment de comerços adaptats als gustos dels expats", considera Cocola-Gant. Es refereix a cafès on es pot anar a treballar o botigues amb alimentació internacional.

FACILITATS

En Kevin no és com els estrangers que apareixen a la televisió o als diaris. Segurament hi ha una part de racisme en la mirada tan diferent que projectem cap a ell i cap a la població estrangera amb menys recursos. Més enllà d'això, no tot és culpa dels mitjans. Les mateixes administracions s'encarre-

guen de crear un abisme entre uns i altres. "Per als polítics té més rendiment electoral sortir en una foto amb emprenedors d'un *coworking* que amb un botiguer pakistanès que és tan emprenedor com els expats", critica Mansilla. Així mateix, al Barcelona International Welcome Desk cal sumar-hi altres iniciatives com el visat especial per a nòmades digitals del govern espanyol. Aquest document els permet viure al país durant tres anys i s'entrega a aquells estrangers que volen treballar en remot i que "no tenen passaport de la Unió Europea per exercir una activitat professional", sempre que tinguin estudis superiors.

Aquesta visió benevolent només fa que aprofundir en el que Cocola-Gant defineix com a neocolonialisme cultural i econòmic. "Molts d'ells acaben pensant que som pobres i que necessitem els seus diners", afirma. Són com *misters Marshalls* moderns. Estrangers que mai definiríem com a migrants. Una qüestió de raça i de classe.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Dreta de l'Eixample

líniaeixample.cat

14 de juny del 2023

Espais | Reobren els jardins de la Torre de les Aigües

Els jardins de l'interior d'illa de la Torre de les Aigües van reobrir divendres passat després d'haver tancat el mes de febrer perquè es poguessin dur a terme les obres de rehabilitació del passatge d'accés, situat al carrer Roger de Llúria, 56.

Eixample Respira vol posar fi a "l'autopista urbana" d'Aragó

MEDI AMBIENT ▶ Eixample Respira va tallar dilluns a la tarda el carrer Aragó per exigir que es reformi i que deixi de ser una "autopista urbana". L'entitat ecologista va voler denunciar "la situació crítica" d'aquest carrer amb la lectura del manifest *Aragó Respira: d'autopista a espai de vida*.

"És l'hora que els veïns i veïnes recuperin el carrer on viuen i que el cotxe, principal prota-

El tall de dilluns a la tarda al carrer Aragó. Foto: Twitter (@eixrespira)

60.000

vehicles al dia: aquest és el trànsit del carrer Aragó, segons Eixample Respira

gonista dels últims seixanta anys del carrer Aragó, sigui un actor secundari", van reivindicar els activistes. També van insistir a dir que el trànsit d'aquesta via té un "impacte significatiu directe" en la salut de la gent que hi resideix o que hi fa vida.

En aquest sentit, van detallar que hi viuen uns 13.000 veïns, però que tot plegat també afecta els usuaris dels serveis de la zona, entre els quals hi ha cinc escoles amb aproximadament 3.000 infants i joves.

Amb l'acció de dilluns, la plataforma Eixample Respira va posar en marxa una campanya per demanar al pròxim govern municipal que "entomi

amb ambició la reforma d'aquesta autopista que fractura diversos barris de la ciutat". Sota el nom *Aragó, Respira!*, la campanya ha de servir per sensibilitzar sobre l'impacte per a la salut de tenir un carrer "amb 60.000 vehicles cada dia". A més, la campanya pretén que la reforma d'Aragó faci de model per a futures reformes d'altres "autopistes urbanes" de la ciutat.

Els Jesuïtes demanen perdó i investiguen els abusos

ABUSOS SEXUALS ▶ Els Jesuïtes es van disculpar públicament la setmana passada pels casos d'abusos que han esquitxat de ple la institució, com els del centre de Casp, i van anunciar que començaven a investigar els fets. Concretament, han decidit recórrer al bufet d'advocats Roca Junyent i a una associació externa per investigar i gestionar els casos, així com posar-se a disposició de les víctimes i mediar amb elles.

Així ho va anunciar dimecres passat en roda de premsa Enric Puiggròs, delegat de la Compa-

nyia de Jesús a Catalunya i president del patronat de la Fundació Jesuïtes Educació. Puiggròs va demanar perdó a les víctimes en nom de la institució i va reconèixer que cal "fer un pas més" per "clarificar" la informació, la gestió i les responsabilitats que se'n derivin.

Puiggròs també va anunciar que la institució ha descartat presentar-se com a acusació particular en els casos judicialitzats perquè, després d'assessorar-se, van concloure que seria "un acte de cara a la galeria".

La placa del col·legi dels Jesuïtes de Casp. Foto: Blanca Blay/ACN

Dimecres 14 de juny, a les 16:30h

Taula d'experiències sobre l'Economia de proximitat a Barcelona

L'impacte dels ajuts 'Impulsem el que fas'

Amb la participació de:

Lara Altieri Flaquer, fisioterapeuta i propietària de Soma Espai de Fisioteràpia

Marta Barriendos, fundadora de Big Blue

Rebeca García, tècnica de projectes de l'Associació Cultural Hebe

Àgia Luna, directora d'Artixoc

Joan Maria Ribas, president de Xamec (Xarxa Agroecològica Menjadors Escolars De Catalunya)

Enric Tomas, president de la cooperativa de Missatgers Trèvol

Cal confirmar assistència a:

espai línia

Girona, 52 - Barcelona

Sagrada Família

líniaeixample.cat

14 de juny del 2023

Assassinats | 63 anys de presó per matar tres persones sense llar

L'acusat de matar tres persones sense llar a l'Eixample, un d'ells al barri de la Sagrada Família, durant el confinament ha acceptat 63 anys de presó en total: vint per cada delictes d'assassinat i tres més per tres delictes contra la integritat moral. Com a màxim s'hi estarà 40 anys.

El temple del bàsquet

» Entre els anys 40 i finals dels 80 hi va haver una pista de bàsquet a tocar de la Sagrada Família
» Va ser el terreny de joc de la UE Gaudí fins que va haver de desaparèixer per les obres de la basílica

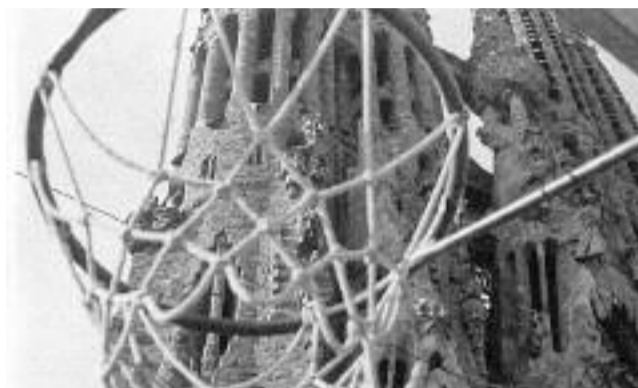
Anna Utiel
LA SAGRADA FAMÍLIA

Un grup de turistes japonesos escolta atentament el guia mentre fa cua per entrar a la basílica, una parella de francesos es retraten fent-se un petó amb la façana del Naixement de fons i una família estatunidenca compra souvenirs inspirats en l'obra magna de Gaudí. És un matí qualsevol a la Sagrada Família, la icona de Barcelona a la qual cada any entren al voltant de quatre milions de visitants (i tants altres la contemplen des de fora). Però hi va haver un temps en què la realitat era radicalment diferent.

Des de principis dels anys quaranta i fins a finals dels vuitanta del segle passat, als peus de la Sagrada Família hi havia una

pista de bàsquet. Era el terreny de joc de la Unió Esportiva Gaudí, de manera que hi jugaven infants, adolescents i joves del barri, i els veïns s'hi aplegaven per contemplar els partits. Ho va recordar fa uns mesos Joaquim Campa, veí del barri, a través del compte de Twitter *@BoigBCN*, que repassa la història de la ciutat. Desenes d'usuaris van identificar la pista i, fins i tot, alguns es van reconèixer a les fotos. "Soc un dels nens recolzats a la tanca", deia un dels múltiples comentaris de la publicació. Durant el temps que va existir, la pista va ser un espai del barri, perquè el temple també ho era.

Tot va començar el 1940, quan "un grup de joves de la parròquia de la Sagrada Família va decidir formar un equip de bàsquet", tal com relata la UE Gaudí al seu web. Aquest club, que continua al peu del canó, té els seus orígens en

Dues imatges de l'antiga pista de bàsquet que hi havia als peus del temple. Fotos: Fundació del Bàsquet Català

aquells joves que van fer els primers partits al recinte del temple.

L'equip, però, estava subjecte a l'evolució de la construcció de la basílica. És per això que la famosa pista de la Sagrada Família va tenir fins a sis ubicacions diferents. Probablement, les que més perduren en la memòria col·lectiva del barri són les de Mallorca (1955-

1965) i Marina (1965-1987). A finals del 1986, la Junta Constructora va anunciar la data en què la pista passaria a la història i començaria "l'exili" de la UE Gaudí: el 30 de juny de 1987.

Rescatar de l'oblit aquella pista permet reflexionar sobre el canvi que ha experimentat el barri en les últimes dècades. "Jo tinc 46

anys i quan era petit, en sortir de l'escola, jugava a la plaça de davant la Sagrada Família. A partir del 1992, cap nen del barri jugarà allà", assegura Campa. Tot i això, aquest veí reivindica la "resistència de barri". Segons ell, en les zones menys turístiques, com ara els jardins de la Indústria, hi ha una vida comunitària "al·lucinant".

Societat | Un gos de la policia troba 15 quilos d'haixix

La Unitat Canina de la Guàrdia Urbana va enxampar fa uns dies un home que transportava gairebé 15 quilos d'haixix en una maleta a l'Estació del Nord. Tot i portar-ho en bosses segellades, un dels gossos va marcar la maleta.

Fort Pienc

El Casal de Joves Xiroc celebra els 30 anys fent el pregó de festa

ENTITATS ▶ Un dels actes que no falla mai a les festes populars és el pregó. Enguany, a la Festa Major del Fort Pienc, el Casal de Joves Xiroc va ser l'encarregat de pronunciar-lo i donar per començada la celebració al barri. Una elecció que es deu als 30 anys de vida de l'entitat juvenil, que d'aquesta manera va rebre un merescut homenatge.

Així doncs, en Roger Viñeta, un membre del Casal de Joves Xiroc, explica que fer el pregó va ser una oportunitat per a l'entitat de donar-se a conèixer davant dels veïns que encara no els coneixien: "Al pregó hi havia moltes veïnes que no sabien què fèiem al barri i ho vam poder explicar a través de cinc blocs". I és que, com bé diu, van dividir la seva intervenció en cinc apartats per poder explicar totes les potes del projecte.

La Festa Major del Fort Pienc va començar el 8 de juny, però Viñeta explica que des del casal Xiroc proposen que comenci

Membres del Casal de Joves Xiroc fent el pregó de Festa Major. Foto cedida

abans. És per aquest motiu que ells el dia 5 ja van començar a celebrar activitats, com per exemple un espai de debat per parlar de l'amor.

Amb tot, el Casal de Joves Xiroc té presència a la Festa Major, que encara s'allargarà fins al 18 de juny, però Viñeta explica que les activitats no giraran

entorn del 30è aniversari: "L'acte central dels 30 anys es va fer al gener, que era el mes exacte de l'aniversari, però sí que anem incloent la temàtica a diferents actes que organitzem".

Viñeta acaba explicant que per concloure la celebració d'aquest aniversari organitzaran un acte el pròxim mes de desembre.

Serrat rebrà el Premi Alicia a la trajectòria. Foto: La Costa Comunicació

Serrat, Premi Alicia 2023 de l'Acadèmia de la Música

RECONeixEMENT ▶ El pròxim 21 de juny, coincidint amb el Dia Mundial de la Música, l'Acadèmia Catalana de la Música celebrarà l'acte de lliurament dels Premis Alicia 2023 a la Sala Oriol Martorell de l'Auditori. L'acte comptarà amb la presència de Joan Manuel Serrat, que rebrà el Premi Trajectòria de l'edició d'enguany per la seva trajectòria musical i artística que va començar el 1965 i va acabar el passat desembre del 2022.

Durant l'acte també es retrà homenatge a Alicia de Larrocha,

amb motiu del centenari del seu naixement. A més, els premis d'enguany comptaran amb la projecció d'un 'teaser' audiovisual sobre l'artista i la interpretació d'una obra a càrrec de la jove pianista Sara Serrano.

La cerimònia festiva també comptarà amb diverses actuacions com la del cantant senegalès Momi Maiga, la banda La Ludwig Band, les versions de Serrat dels joves cantants del Grup Vocal in Crescendo i la música urbana de la cantant Queralt Lahoz.

Futbol sala | El CFS Eixample guanya la Copa Catalunya Infantil femení

El 10 de juny de 2023 quedarà sempre en la memòria del CFS Eixample i de Manuela Sebastià, que amb tres gols va liderar el seu equip cap a la consecució de la Copa Catalunya Infantil femení superant per 3-0 l'FS Olesa, en un matx disputat al Pavelló Municipal Can Cases de Martorell.

El to de Christian Sainz-Ruiz

» El tècnic del sènior B del CB Roser exposa el creixement del grup, que continuarà a Primera Catalana
 » "No ha estat gens fàcil modular les nostres expectatives i acceptar que no lluitaríem per l'ascens", diu

Toni Delgado
FORT PIENC

"No ha estat gens fàcil modular les nostres expectatives i acceptar que no podríem repetir presència a les fases d'ascens a Copa Catalunya. Hem patit mals moments, però hem sigut constants i diria que ho hem portat bé. El final de curs ha estat excel·lent", se sincera Christian Sainz-Rozas (Barcelona, 1990), tècnic del sènior B femení del CB Roser.

L'entrevistat va reunir el grup, tocat anímicament per les lesions i altres canvis, i pels resultats, a vegades derrotes molt ajustades, perquè comencés a mentalitzar-se que si ja no era possible lluitar per l'ascens, calia girar full i centrar-se a segellar la permanència a Primera Catalana.

"Ha estat un procés llarg i de moltes hores de treball, i el primer que havia de canviar de perspectiva era jo. Era un moment ideal per aplicar la meua norma de les 24 hores. Tenim 24 hores per gaudir de la victòria i el mateix temps per patir la derrota. Després, hem de continuar el nostre camí. Com a entrenador reconec que em costa aplicar-la, però és el més sa", comparteix Sainz-Rozas.

Les jugadores del sènior B del CB Roser van respondre a l'exigència física i mental del nou rept. Així, dels últims sis partits de la fase prèvia, en van guanyar cinc de manera consecutiva i superant, per exemple, el líder, el Club de Bàsquet Sant Gervasi. "Vam aconseguir treu-

re'ns pedres de la motxilla i la pressió, i vam fluir molt més", recorda l'entrenador.

L'equip va arribar en el millor moment físic, mental i de joc de la temporada al dia clau, el passat 4 de juny a l'Estació del Nord i amb el CB Cornellà com a rival. Qui perdés s'acomia-va de la categoria. El sènior B del CB Roser va dominar tot el matx, des del 9-0 inicial, i va vèncer per 60-49.

Sainz-Rozas, que és preparador físic i nutricionista, creu que si la temporada comencés ara, serien un dels millors grups. "Ja ens hem cregut l'equip que podíem ser. Hem patit moltes lesions i baixes, hi ha hagut jugadores que han hagut de marxar fora d'Espanya... Hem trobat regularitat i sabem que guanyaríem el

"Vam aconseguir treure'ns pedres de la motxilla i la pressió, i vam fruir més", exposa

CB Cornellà i ens salvaríem", exposa. Abans del matx els va transmetre que havien d'intentar sortir amb intensitat i sense pressió perquè estaven fent "molt bé" les coses. "Som una família i totes les famílies viuen moments bons i dolents", destaca.

El barceloní compagina la banqueta del sènior B del CB Roser amb la del Segona Catalana femení de l'EPSA (Associació Esportiva Escolar Escola Pia Sant Antoni), amb qui ha assolit l'objectiu, la permanència.

La celebració del CB Roser B, amb Christian Sainz-Rozas a la dreta. Foto: CBR

A més, també a l'EPSA, ha signat una gran Copa Colegial: "Vam arribar a les semifinals i vam anar a la final nacional a València, on vam ser cinquenes".

Somriu quan parla de Kevin Garnett, llegenda de l'NBA i la seva brúixola com a jugador, l'ídol de la seva infància i per sempre. Tots dos són molt intensos. Sainz-Rozas va començar "tard" la seva trajectòria com a basquetbolista: ja era infantil quan va anotar les seves primeres cistelles al Príncep de Girona, des de 2020 conegut com a Institut Teresa Pàmies, i el primer any va compaginar bàsquet i futbol. L'etapa cadet i júnior, i les primeres experièn-

cies de sènior les va passar a la UE Claret, d'on va marxar amb alguns companys perquè "el projecte ja no era competitiu".

JAVI ZACARÍAS

El destí seria el CB Cornellà de Javi Zacarías, l'entrenador que més l'ha marcat i amb qui ha treballat més: "Ens exigia molt físicament, estudiava molt bé els rivals i fèiem sessió de vídeo". Zacarías el va fer créixer molt com a jugador i també li va ampliar la mirada com a tècnic. Temps després, el va convèncer perquè fos el seu entrenador a la UE Claret, quan Sainz-Rozas vivia la seva segona temporada al club. Hi havia tornat peraju-

dar-lo a recuperar les categories perdudes i acompanyar-lo cap a Primera Catalana, com així va ser. Al conjunt gracienc, on va ser moltes temporades coordinador del femení i tècnic del sènior A i el júnior A, penjaria les botes. Aquest curs, però, ha anat als entrenaments de dilluns i ha jugat els partits que ha pogut amb la UE Gaudí.

Mai s'havia imaginat com a entrenador fins que a la UE Claret li van proposar dirigir un infantil femení: "No sabien a qui triar... Els va costar convèncer-me". Aquella inesperada oferta ha estat un dels millors regals que li han fet: "Entrenar em va enganxar, vaig gaudir dirigint el grup, les jugadores també em van ensenyar molt i els companys entrenadors i el coordinador em van guiar".

ELS ESCACS

Es retrata com un tècnic "molt apassionat, a vegades massa" i un estrateg a qui li encanta pensar i buscar solucions, i veu el bàsquet també com una partida d'escacs entre tècnics. Des de petit gaudeix jugant-hi amb son pare, en Carles Sainz-Rozas, que normalment el guanya perquè "en sap molt".

Li encanta connectar amb la natura i, sobretot, amb el Pirineu d'Osca, d'on és la seva família materna. "Quan acaba cada temporada, me'n vaig dues setmanes i desconnecto del mòbil i de tot, bàsquet inclòs. Torno amb les piles carregades i mentalment net perquè durant el curs m'exigeixo molt amb els equips", confessa Sainz-Rozas.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

Josefa Zarco: "Després d'esmorzar i de dinar els nens s'han de poder raspallar les dents a l'escola"

La directora de la Clínica Dental García Zarco recomana aprofitar les vacances per fer una revisió i promoure l'hàbit de rentar-se les dents després de cada àpat, sigui a casa, a l'escola o al restaurant

Josefa Zarco recomana portar sempre a sobre un raspall de dents per netejar-se després de cada àpat.

Revisem amb Josefa Zarco, propietària i directora de la Clínica Dental quina ha de ser l'agenda de salut dental de les setmanes vinentes, aprofitant l'arribada de l'estiu i repassem alguns temes d'interès general que famílies i escoles haurien de tenir en compte.

Ara que arriba l'estiu, què és el que hem de tenir marcat a la nostra agenda de salut dental?

Com que venen les vacances, el més normal seria venir a fer-se una revisió per no tenir sorpreses durant les vacances.

Podem aprofitar per fer la visita anual que hauríem de fer al dentista.

Doncs sí, perquè la població encara no està gaire acostumada a anar un cop a l'any al dentista. Hi anem quan tenim algun problema, però no ho tenim inculcat, com tenim la necessitat d'anar regularment a una revisió ginecològica o de la pròstata, per exemple. Nosaltres acostumem a avisar amb temps els nostres pacients que els toca una revisió i la gran majoria agraeix l'avis i ve a fer-se-la.

"Si vas a un restaurant, poques vegades trobaràs gent al lavabo raspallant-se les dents després de l'àpat. I és una cosa que hauríem de fer tot"

Ens falta conscienciació?

Sí, i també ens falta ser conscients de la necessitat de raspallar-se les dents després de menjar. Si vas a un restaurant, poques vegades trobaràs algú al servei rentant-se les dents.

Fins i tot està mal vist.

Jo mateixa he portat ortodòncia fins fa uns anys i quan dinava o sopava fora sempre m'emportava el raspall per ne-

tejar-me les dents i poder-me col·locar les fèrules. I dono fe que la gent s'estraanya de veure't fent una cosa tan normal. I és una cosa que hauríem de fer tots. També als col·legis.

Als col·legis?

Després d'esmorzar i de dinar els nens s'han de rentar les dents. És un hàbit que no s'està treballant a les escoles. I si no es treballa des del principi, aquests nens no tindran l'hàbit quan siguin adults.

"Les escoles han de treballar l'hàbit de rentar-se les dents després dels àpats. I després, les famílies, han de treballar-ho a casa, també, sobretot, abans d'anar-se'n a dormir"

Tenint en compte que la majoria d'infants es queden a dinar als centres, seria un avenç molt important.

Per descomptat. L'altre dia una mare em demanava un certificat perquè l'escola permetés que la seva filla es pogués rentar les dents després de dinar. Per acceptar-ho l'escola exigia un paper signat pel dentista o el pediatre. Això no és normal. Les escoles han de treballar aquest hàbit. I després, les famílies, l'han de treballar també a casa, és clar.

Hi ha més preocupació per la salut dental infantil?

Sí, ara les famílies els porten més a les clíniques, sobretot per tractar males oclusions, sigui amb *brackets* o amb fèrules invisibles, el popular *Invisalign*. Però, en canvi, no els porten tant a fer revisions regulars. Als pares no els quadra que s'hagi d'empastar una dent de llet.

És veritat que costa d'entendre. Per què és tan important?

Perquè la dent caurà, finalment, però s'ha

de passar uns anys a la boca del nen. I ha de resistir. Si cau massa d'hora, la peça definitiva creixerà malament i provocarà problemes de mala oclusió. De fet, tenim un tractament per mantenir l'espai que s'aplica als nens que han perdut alguna peça molt abans de temps, i això es fa per facilitar el creixement.

A partir de quina edat hauríem de portar els nens al dentista?

El més correcte seria a partir dels cinc anys, quan surten els molars. Però l'hàbit de raspallar-se es pot començar a partir dels tres anys. Ho faran malament, és clar, però aniran adquirint l'hàbit. Avui hi ha uns raspalls pediàtrics molt adequats i són una bona eina per ajudar-los a entendre que s'han de rentar les dents després de cada àpat. Especialment d'abans d'anar a dormir, que és el més important.

Per què?

Perquè, si no netegem les dents al vespre, el menjar es queda tota la nit dins la boca i els bacteris van treballant. És així com es produeixen les càries.

Parlant de raspallar-se les dents. També hem d'aprendre a fer-ho correctament, oi?

Sí, les de dalt s'han de raspallar des de la geniva cap avall, com si les escombréssim. I les de baix a l'inrevés. Com si les escombréssim cap a dalt. Cal repassar bé els molars, els de dalt i els de baix. I, al final, ca que raspallem també llengua.

I quina pasta hem de fer servir?

És recomanable que sigui de farmàcia, perquè les de les grans superfícies tenen molts sucres. A més, per als nens, hauria de contenir fluor.

Millor un raspall elèctric?

Jo hi crec molt perquè el que neteja les dents no és la pasta sinó el moviment que fem i cap de nosaltres no pot fer-ho millor que un raspall elèctric. A més, ara n'hi ha prou assequibles. Per esbandir-se podem fer servir aigua tranquil·lament. Sí que són recomanables els col·lutoris, però només quan hi ha algun problema concret.

"Hi ha persones que tenen un esmalt molt dur, molt mineralitzat, i costa molt que aparegui una càries. I en altres casos, una de molt petita acaba fent malbé la dent ràpidament"

Quina és la dieta ideal per prevenir problemes futurs i mantenir una bona salut dental?

Una dieta sana, mediterrània. El que ens mata és menjar-nos una bossa de llaminadures o una barra de xocolata i no rentar les dents després. Llavors els sucres es queden dins la boca i així comencen les càries. És veritat que si el nen té tendència a fer càries, s'hauria de restringir el consum de sucre, però, en general, n'hi ha prou si raspallem les dents.

Per què algunes persones tenen tanta facilitat per patir càries i altres no?

Això depèn de la qualitat de l'esmalt de cadascú. Hi ha persones que tenen un esmalt molt dur, molt mineralitzat, i costa molt que aparegui una càries. I en altres casos, una de petita acaba fent malbé la dent ràpidament. Si un nen de sis anys, per exemple, té moltes dents corcades, potser sí que hauríem de restringir-li el consum de dolços.

Josefa Zarco

Les escoles haurien d'incorporar la higiene dental al seu dia a dia, segons Josefa Zarco.

■ Clínica Dental García Zarco
Casanova, 105 T. 934 51 10 26
info@garciazarcodental.es

No t'ho perdís

Foto: Pere Francesch/ACN

Jules Ainaud

El centre de fotografia KBr de Barcelona, pertanyent a la Fundació Mapfre, ha inaugurat una exposició que reivindica el fotògraf francès Jules Ainaud. Sota el títol *La Catalunya de Jules Ainaud*, la mostra recull fotografies fetes per aquest artista entre el 1871 i el 1872 a casa nostra. I és que Ainaud va visitar diversos punts de la geografia catalana per capturar llocs d'interès amb la seva càmera. L'exposició, comissariada per Jep Martí Baiget, està formada per aproximadament 240 fotografies. Els interessats les podran veure de prop fins al pròxim 3 de setembre.

Famosos

Ja fa més d'una dècada que el tret de sortida de la temporada estiuenca a casa nostra el marca la publicació de l'anunci d'Estrella Damm. Agradi més o menys, la marca de cervesa ha sabut consolidar la seva idea de viure l'estiu "mediterràniament" i cada any hi ha expectació al voltant de l'anunci, que ha acabat sent gairebé un curtmetratge. Aquest 2023, la marca ha sorprès amb una protagonista de luxe:

Bad Gyal (Vilassar de Mar, 1997). Alba Farelo, el nom real d'aquesta artista urbana que ho està pentant arreu del món, s'interpreta a ella mateixa al vídeo. En plena gira mundial, la cantant es troba a Tòquio i la seva mànager li recorda que l'endemà ha de ser a Londres. Bad Gyal, però, decideix desobeir els seus compromisos professionals per tornar "a casa". Dit i fet: del Japó vola a Barcelona, on la seva "tripulació" l'espera per fer un passeig en catamarà. L'estiu de qualsevol mortal.

La fitxa

QUI ÉS?

B A D G Y A L

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les artistes urbanes 'top'
La seva popularitat no ha deixat de créixer en els últims anys

QUÈ HA FET?

Protagonitzar l'anunci d'Estrella Damm
L'espot publicitari dona la benvinguda a l'estiu a casa nostra

A LES XARXES...

Un tema comentadíssim
Hi ha hagut opinions de tot. Tothom hi ha volgut dir la seva

Llibres

Fusta i resina
Ofèlia Carbonell

Una violinista acabada de graduar rep una proposta inesperada. Mentre passeja de nit per Barcelona, fa cerveses amb els amics i esquiva turistes, defuig la pregunta: Ets prou bo per viure d'allò que estimes? Ho estimes prou per malviure'n? *Fusta i resina* és el primer llibre de la col·lecció Brunzits, de l'editorial Columna, capitanada per Juliana Canet.

Teatre

La nit del peix Kiwi
Josep Julien

Una nit, el peix kiwi de la peixera de casa se'l mira directament als ulls i se li revela com una profecia. Atrapat fa temps en un laberint de frustracions professionals i personals, tip de tot el que l'envolta i de la vida a què s'ha vist abocat, decideix agafar les regnes i fugir llavors. "Res no tornarà a ser igual", pensa.
A la Sala Flyhard de Barcelona.

Música

121
Miki Núñez

Miki Núñez ha publicat el seu tercer àlbum, *121* (Música Global), que permetrà començar l'estiu amb alegria i aire fresc. Tal com ha explicat el terrassenc en una entrevista amb l'ACN, aquest treball s'assembla més al seu primer disc que no pas al segon. El primer, *Amuza*, era més alegre, mentre que el segon, *Iceberg*, era més trist perquè estava marcat per la covid.

Pelis i sèries

La desconocida
Pablo Maqueda

La catalana Laia Manzaneres es posa en la pell de la Carolina, una jove ingènua i encantadora que coneix en Leo (Manolo Solo) a través d'un xat. Ell és un home adult que s'ha fet passar per un noi de 16 anys i, enganyant-la, ha aconseguit quedar amb ella en un parc de la ciutat. Però a mesura que en Leo la coneix, comença a sospitar que potser no és tan inofensiva.

ESTILS DE VIDA

Massa sucre a la dieta infantil

Foto: Freepik

📍 NUTRICIÓ

No és pas una notícia nova que els infants mengin més sucre del compte, però sí que en mengin més del doble del que necessiten. Segons un estudi de la Universitat de Granada, publicat per la revista científica *Nutrients*, els nens espanyols consumeixen 55,7 grams diaris de sucres afegits, més del doble del que recomana l'Organització Mundial de la Salut.

Amb aquestes dades, no és estrany que les xifres d'obesitat infantil augmentin any rere any, perquè una alimentació abundant en sucres lliures està associada a un risc més alt d'obesitat, i també de malalties cardiovasculars. De fet, l'estudi revela una dada encara més inquietant: els aliments amb una dosi alta de sucres contenen poc valor nutricional. És a dir, que són aliments dolços i prou, sense cap altra qualitat.

L'estudi, que ha comptat amb la participació de 1.775 famílies amb fills d'entre 7 i 12 anys, recomana revisar la dieta dels menors i donar prioritat a aliments amb més densitat nutricional i menor contingut en sucres afegits. Els investigadors també reclamen més compromís de la indústria alimentària a l'hora de reformular els productes i informar les famílies.

Les claus

OBESITAT

Les xifres de sobrepès i d'obesitat infantil continuen augmentant i tenen una prevalença del 23,3% i del 17%

DENSITAT

El 65% dels sucres afegits que consumim diàriament procedeixen d'aliments amb baixa densitat nutricional

NUTRIENTS

Cal potenciar en la dieta infantil i juvenil aliments rics en nutrients, com la llet, els cereals o els batuts naturals

PERCEPCIÓ

Les begudes energètiques, la rebosteria, el cacau en pols o els gelats no són aliments tan nutritius com ens pensem

Foto: Freepik

PORTONOVO SILVESTRE
CERVESERIA-RESTAURANT

ESPECIALITATS DE LA CASA:
Carns a la brasa
Pernil de Guijuelo.

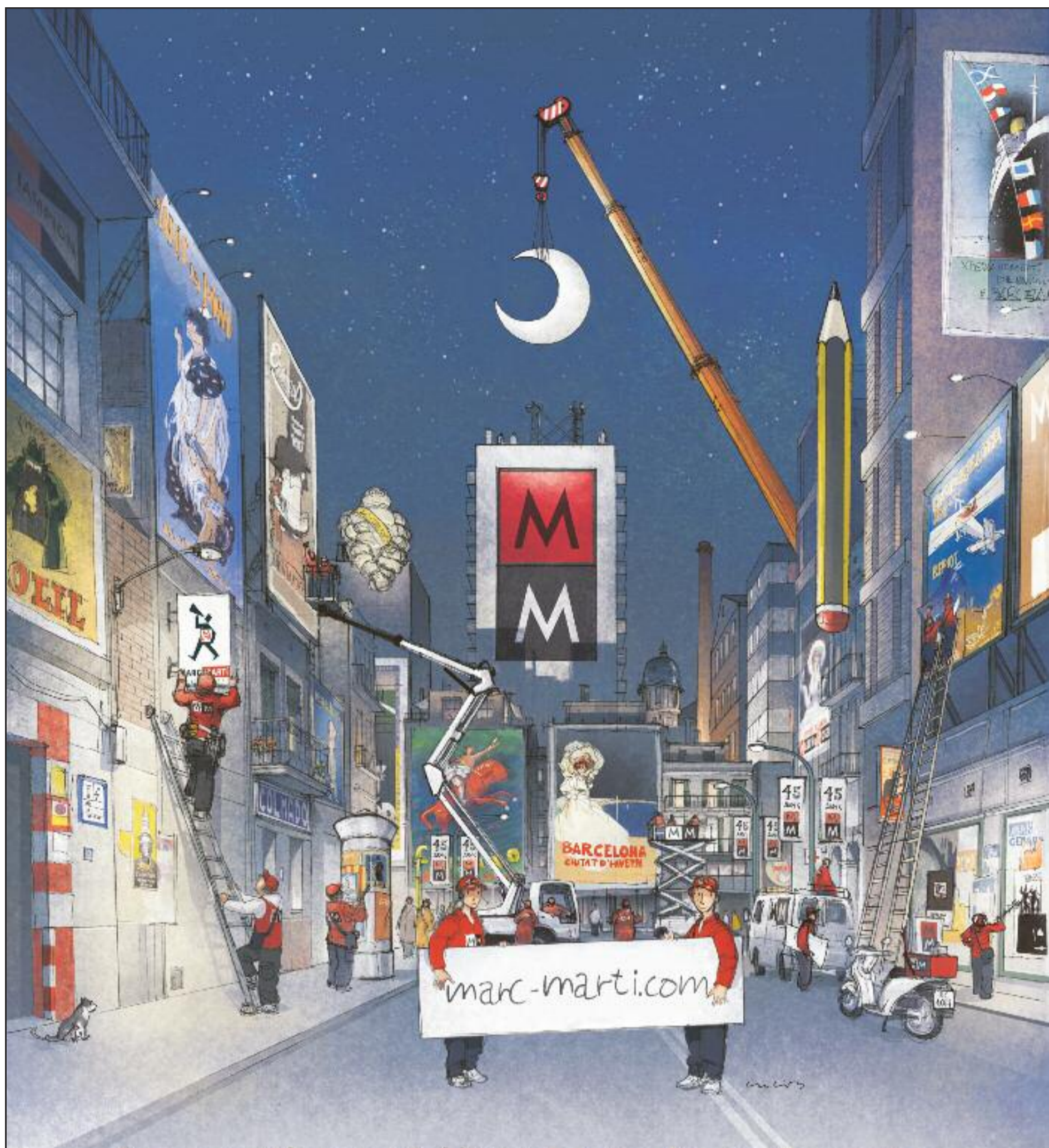
MENÚ DEL DIA
11€

C/ Creu Coberta, 37 (tocant Plaça Espanya) Tel./Fax 932925395
salamanca@grupossilvestre.com
www.grupossilvestre.com

Cuido tu mascota
Siempre que necesites!

Llamadas:
+34 613 085 959
Whatsapp:
+5519998720209
(Júlia)

Hago paseos, cuidados y visitas a domicilio

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES